

Herdenkingswandeling 22 september – Omar Oulal

Beste mensen, dierbare broers en zussen,

In naam van de Jongeren Voor Vrede, de jongerenbeweging van de gemeenschap van Sant'Egidio wens ik jullie allen de vrede toe. Salam, Shalom, de vrede van God zij met u.

Mijn naam is Omar, ik ben 23 jaar oud en Ik ben moslim. Ik ben afkomstig uit Marokko en woon al 6 jaar in België. Ik ben sinds 5 jaar lid van de jongeren voor vrede, waar ik samen met andere jongeren eenzame ouderen bezoek in rusthuizen.

Broers en zussen,

“Wie vergeet, is gedoemd om te herhalen”, dat staat geschreven op het doek dat tijdens onze wandeling vooraan werd megedragen. Maar veel van mijn generatiegenoten, weten niet veel meer over de geschiedenis. Ze weten niet wat voor verschrikkelijke gebeurtenissen zich hebben afgespeeld tijdens de 2de wereldoorlog.

Ze weten niet hoeveel van onze joodse, roma en sinti broers en zussen werden vervolgd en werden vermoord, enkel en alleen om wie ze waren. Ze weten niet dat in dezelfde straten in Antwerpen waar wij dagelijks langslopen, duizenden van onze joodse stadsgenoten werden gearresteerd en gedeporteerd om vervolgens uitgemoord te worden in de doodsfabrieken van de Nazi's.

Deze zomer zijn wij samen met een duizendtal Europese jongeren voor vrede op pelgrimage geweest naar de concentratie- en uitroeingskampen van Auschwitz en Birkenau. Wat ik daar heb gezien, zal ik nooit meer vergeten. Ik voel daarom dat het mijn plicht is om aan mijn generatiegenoten en aan mijn medemoslims te vertellen over wat ik daar heb gezien.

Ik heb daar met mijn eigen ogen gezien tot wat voor waanzin mensen in staat zijn, wanneer hun harten vergiftigd worden door haat. En ik heb daar ook beseft dat als wij niet oppassen en als wij niet voortdurend bouwen aan de vrede, hetzelfde als wat toen gebeurd is, opnieuw kan gebeuren.

Want er is hier nog geen oorlog, maar er is ook geen vrede meer. Wij zien het gif van de haat terug groeien in de harten van de mensen. Te vaak worden mensen tegen elkaar opgezet, te vaak worden mensen opgeroepen om elkaar te haten omwille van hun afkomst of religie. Denk maar aan de Rohingya in Myanmar of de Yezidi in Irak en Syrië, aan de christenen in Pakistan of in Eritrea. Denk maar aan de haat tegen de vluchtelingen of de moslims in onze samenleving. Ook de haat tegen de joden groeit opnieuw.

Ja, haat is werkelijk een gif. Het is een ziekte van de ziel. Daarom het enige medicijn daartegen is de liefde en de solidariteit.

Na ons bezoek aan Auschwitz en Birkenau hebben wij, als jongeren voor vrede een beslissing genomen: Dat wanneer wij zien hoe een volk tegen het ander wordt opgezet, dat wij zullen opstaan en dat wij onze stemmen zullen laten horen. Dat wanneer men oproept tot haat, dat wij zullen opstaan om de liefde en de solidariteit te verkondigen.

Dat is mijn taak als moslim en als iemand die deel uitmaakt van de gemeenschap van Sant'Egidio, maar vooral als mens, als iemand die deel uitmaakt van de menselijke familie.

Salam, shalom, de vrede van God zij met u.

Dank u voor uw aandacht.